PLENARA CONSILIULUI JUDEȚEAN NEAMȚ PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

(Urmare din pag. 1)

plenară relevîndu-se — pe lîngă noul succes al binecunoscutei echipe de oină Biruința Gherăești (locul I în „Cupa U.N.C.A.P.") — remarcabila ascensiune a tinerilor luptători de trîntă din Borlești (unde muncește cu deosebită rîvnă și inițiativă un inimos profesor de educație fizică, Aurel Prundu).

Recunoscînd că, în pofida progreselor realizate, activitatea de masă nu se ridică încă la nivelul cerințelor, participanții la Plenară au analizat pe larg neajunsurile și deficiențele manifestate, precum și cauzele lor. S-a arătat, în acest sens, că centrul de greutate al activității nu s-a deplasat încă în măsură satisfăcătoare la nivelul unităților (întreprindere, comună, școală), că multe asociații sportive organizează campionatele interne doar la 1—2 ramuri de sport, iar altele dau atenție doar echipelor de fotbal, că gimnastica la locul de muncă s-a introdus doar în 9 din cele 15 unități economice prevăzute pentru acest an, că în unele comune (Păstrăveni, Grumăzești, Pîtulați, Moldoveni) activitatea sportivă — în ciuda ajutorului dat — continuă să fie slabă.

În privința activității de performanță, care, de asemenea, a constituit un obiectiv major al preocupărilor consiliului județean și factorilor din subordine, plenara a scos în evidență eforturile depuse pentru susținerea ramurilor de sport prioritare și pentru creșterea contribuției cu sportivi bine pregătiți la alcătuirea loturilor naționale. Subliniindu-se bunele rezultate obținute de Clubul atletic din Roman (îndeosebi prin strădaniile neobositului antrenor emerit Constantinescu-Nehoi) și de clubul Ceahlăul la canotaj feminin (unde muncește cu multă dăruire antrenoarea Garoafa Cantemir), s-a arătat totodată că 6 din cei 10 sportivi din județ nominalizați pentru J.O. din 1980 au fost transferați între timp la cluburi din Capitală și din alte județe. Aceste pierderi i-au afectat, desigur, pe cei din Neamț, dar nu i-au și demobilizat. Cu mai multă ambiție și pasiune, ei au continuat să depisteze și să selecteze elemente tinere și talentate de pe întreg cuprinsul județului, pe care le-au dat și vor continua să le dea în grija celor mai competente cadre tehnice din județ (Maria Săvinescu — volei, Nicolae Teodorescu — volei, Mircea Covataru — lupte, Otto Heel — handbal, Mihai Păduraru, Ilie Popescu, I. Iorga — atletism au de-acum în pregătire grupe cu elemente deosebit de promițătoare). O asemenea concentrare de copii talentați s-a realizat și pentru fotbal (un sport pentru a cărui redresare se depun acum eforturi susținute pe plan județean) în cadrul Clubului sportiv școlar (președinte: Radu Toma), unde au luat ființă 20 de grupe cu 400 de elevi. Pentru ca eficiența acestor acțiuni să fie cea dorită, este necesar — așa cum s-a arătat în plenară — ca atît din partea organelor locale, cît mai ales a celor centrale competente să se acorde sprijin pentru asigurarea, în cadrul aceleiași unități, a condițiilor de pregătire școlară, internat, cantină și pregătire sportivă. Același sprijin se face simțit (așa cum subliniau în plenară președintele clubului Ceahlăul, Nicolae Arhire, și președintele asociației Relonul Săvinești, Cornel Saveliuc) și în privința bazei materiale destinate sportului, care este încă insuficientă atît în municipiul Piatra Neamț (unde au fost dezafectate unele terenuri fără a se amenaja altele în locul lor), cît și la Roman și în celelalte localități din județ. Deosebit de acută este această problemă în cazul unor școli (chiar din Piatra Neamț) lipsite complet de un teren de sport care, așa cum foarte sugestiv se exprima inspectorul școlar Constantin Țapu, trebuie considerat și el drept sală de clasă.

Desigur, însă, că aceste dificultăți obiective nu scuză în totalitate faptul că unii sportivi — cum sînt, de pildă, Elena Tărîță sau Felicia Jiteanu — nu și-au realizat obiectivele, că volumul de instruire, mai ales la grupele de copii și juniori, se menține încă scăzut, că selecția nu îndeplinește întotdeauna criteriul calității. După cum nu se pot justifica și admite dezinteresul și indisciplina manifestate de unii sportivi în pregătire, comoditatea unor antrenori și profesori, slaba muncă de educație politică și cetățenească din unele cluburi și asociații sau insuficienta preocupare a unor unități sportive pentru amenajarea cu forțe proprii, prin muncă patriotică, a unei minime baze de pregătire.

În cuvîntul rostit la încheierea lucrărilor plenarei, tovarășul Valerian Găină, prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean și președintele C.J.E.F.S., a insistat asupra Programului de dezvoltare a activității sportive din județ, aprobat de Comitetul județean de partid, prin urmărirea nu numai a indicilor lui cantitativi, ci depunîndu-se eforturi sporite pentru o calitate nouă, superioară, a întregii activități de masă și de performanță. Vorbitorul a subliniat necesitatea combaterii formalismului și festivismului, a unei mai strînse și fructuoase colaborări între toți factorii cu atribuții în sport, a creșterii eficienței muncii profesorilor de educație fizică și antrenorilor, a intensificării activității educative, a stabilirii și urmăririi unui grafic al acțiunilor pentru dezvoltarea bazei materiale. S-a concluzionat că în anul viitor, cînd municipiul Piatra Neamț (vechea Petrodava) va sărbători două milenii de existență, mișcarea sportivă din județ poate și trebuie să se prezinte și ea cu un bilanț cît mai bogat în realizări.

EI SÎNT CAMPIONII NOȘTRI OLIMPICI

(Urmare din pag. 1)

— Cine a fost cel mai mare săritor în înălțime din cîți cunoști ?

— Fără îndoială, Brumel. Și nu pentru că am cîștigat împreună medaliile de aur la Tokio. Brumel a fost un săritor extraordinar, care a sărit 2,28 m și care putea să sară, pe nepusă masă, oricînd 2,25. Să nu uităm că Brumel bătea pe o pistă de zgură și ateriza într-o groapă cu nisip. Astăzi, săritorii bat pe recortan sau altă pistă perfectă de masă plastică și plonjează în bureți, ca în niște perne. Brumel trebuia să gîndească aterizarea. Acest simplu amănunt „corecta" și tehnica. Cei de astăzi pot să sară în neștire. Dealtfel, flop-ul, care a urcat centimetrii, n-ar fi putut să apară fără bureții de la aterizare. Vă rog să rețineți că nu sîntem invidioși, noi, cei de ieri, pe condițiile tehnice ale săritorilor de astăzi, toate acestea contribuind la progresul probei și atragerea publicului, dar este bine să se știe ce și cum. Cu ani în urmă, pista de bătaie era o problemă. Îmi aduc aminte, pentru Jocurile Olimpice de la Roma organizatorii au cerut o probă de amestec de pe Stadionul Republicii. Acest borcan cu amestec a fost dus la Roma așa cum a fost adusă mostra de rocă de pe lună. Era opera unui pasionat îngrijitor de teren. Care nu era singurul. Îmi aduc aminte, în Poiană, fostul schior Cojocaru mi-a spus într-o zi: „Îți fac eu Ioli o pistă cum nu e alta". A venit cu roaba, a amestecat zgură cu ciment și cu un lut de el găsit, realizînd o pistă într-adevăr de mare clasă.

— Ce facem cu săritorii ?

— Calitatea depinde de cantitate. Din păcate, lucrăm cu destul de puțini oameni. La băieți există două talente reale. Proteasa și Albu au cîte 20 de ani, au sărit 2,22 și, respectiv, 2,20, ar putea să ajungă la 2,27 în zilele J.O. de la Moscova, ceea ce ar însemna un loc în finală, asta nu e chiar atît de puțin. La fete am avut cîteva rezultate bune. Acel 1,93 al Corneliei Popa, acel 1,92 al Virginiei Ioan. Cornelia a ratat un moment favorabil la München. Acolo ar fi putut face mult mai mult. Așa se întîmplă cînd săritorii sînt puțini. Trebuie să fii atent mereu la absolut toate amănuntele. Cornelia venea într-un elan de linie dreaptă. Flop-ul era destul de... tînăr și astfel a fost neglijată ideea arcului de cerc care să dezvolte o anume forță centrifugă și să te catapulteze mai eficace peste ștachetă. Esențialul este însă să ai mult mai mulți juniori, care să-și smulgă unul altuia defectele. Atletismul mare începe acolo unde se văd copii cu pantofi de atletism pe umăr, așa cum vezi copii cu patine pe umăr în timpul iernii.

— De ce domină atît de net fetele atletismul nostru ?

— Este exact ceea ce spuneam cînd am început această discuție, în legătură cu plusul de seriozitate al fetițelor și zburdălnicia băieților. Se mai face la noi o greșeală. Este vorba de mania recordurilor la o vîrstă foarte mică. Dacă ar fi după mine, aș șterge recordurile la juniorii III. În primii doi ani, viitorul atlet trebuie să facă sport, cît mai mult sport. Odată cu anii, această lipsă de specializare la start va da rezultate foarte bune.

— Ce săritoare îți place astăzi ?

— Îmi place Sara Simeoni, care a reușit să înfrunte întreaga școală germană. Este o atletă foarte bine făcută, are doar 1,76 înălțime, dar se simte nervul. Am auzit că are și o pregătire foarte completă, din care nu lipsesc chiar și electrostimulațiile în ziua de concurs. Atletismul nu mai e ca pe timpuri, adică efortul unui atlet și al antrenorului său, ci produsul a nenumărați factori, în care știința are un rol hotărîtor.

— Îmi aduc aminte, în 1956, înainte de Melbourne, corectaseși recordul mondial. Nu-ți pare rău că ai ratat acea primă medalie de aur, care ar fi putut să fie o a treia astăzi ?

— Nu-mi pare rău pentru că, deși recordmană mondială, n-am fost cea mai bună în ziua probei. N-am avut posibilitatea să urc spre vîrful de formă. Îmi aduc aminte că antrenamentele mele erau conduse de ...Lia Manoliu, buna mea colegă, iar eu îi conduceam ei antrenamentele. Și chiar dacă ne lega o foarte strînsă prietenie, nu puteam face totul... Dar pentru că ne-am întors la Melbourne, îmi amintesc că am stat în același apartament cu gimnastele noastre, cu Elena Leuștean, cu Sonia Iovan și cu toate celelalte. Le-am admirat. Munceau enorm. Și e foarte greu să muncești într-o sală. Noi, atleții, aveam o adiere de vînt, o priveliște frumoasă. Ele roboteau cu o formidabilă tenacitate. Mi-am zis atunci că gimnastica va ajunge odată și odată în vîrf. Sînt foarte fericită că astăzi fetele noastre au demonstrat tuturor ce se poate realiza cînd se lucrează cu adevărat la cel mai înalt nivel...

Unde mergem ?

SÎMBĂTĂ

BASCHET. Sala Floreasca, de la ora 15,45: Politehnica C.S.Ș. 2 — Rapid (m.A), Dinamo — Steaua (m.A); sala Olimpia, de la ora 14,30: C.Ș.B.—C.F.R. Craiova (f. „Cupa României), Politehnica C.S.Ș. 2 II — P.T.T. (f. Cupă); sala Construcția, de la ora 8: Automatica — Urbis (m. Cupă): Carpați — Academia militară (m. Cupă); Rapid II — Politehnica C.S.Ș. 2 II (m. Cupă); de la ora 14: Academia militară — Politehnica C.S.Ș. 2 II (m. Cupă), Urbis — Carpați II (m. Cupă); Carpați — Automatica (m. Cupă).

HANDBAL. Sala Floreasca, de la ora 19: Universitatea București — Voința Galați; de la ora 20,10: Voința Sighișoara — Spartac București — meciuri din etapa I (preliminară) a „Cupei României" (f).

JUDO. Sala Dinamo, de la ora 13: meciurile ultimei etape a Diviziei A.

TIR. Sala Dinamo, de la ora 9: „Cupa României".

DUMINICĂ

BASCHET. Sala Floreasca, de la ora 8,30: Politehnica C.S.Ș. 2 — Rapid (m.A), Dinamo — Steaua (m.A); sala Olimpia, de la ora 8: P.T.T. — C.F.R. Craiova (f. Cupă): C.Ș.B. — Politehnica C.S.Ș. 2 II (f. Cupă); sala Construcția, de la ora 15: Automatica — Academia militară (m. Cupă); Politehnica C.S.Ș. 2 II — Urbis (m. Cupă); Rapid II — Carpați (m. Cupă).

HANDBAL. Sala Floreasca, de la ora 11,30: Universitatea București — Voința Sighișoara (f. „Cupa României"); de la ora 12,40: Textila Buhuși — Oltul Sf. Gheorghe (f. „Cupa României"); de la ora 13,50: Spartac București — Voința Galați (f. „Cupa României").

TIR. Sala Dinamo, de la ora 9: „Cupa României".

CAMPIONATE • COMPETIȚII

MARGARETA MUREȘAN ȘI DANA NUȚU CONDUC ÎN FINALA FEMININĂ DE ȘAH

SATU MARE (prin telefon). După o luptă foarte încordată, disputată pe distanța a 7 runde, reuniunea a 8-a a finalei campionatului național feminin de șah a purtat un caracter mai calm, 5 din cele opt partide ale seriei încheindu-se cu un rezultat de remiză. Gabriela Olărașu, fără îndoială o revelație a acestui concurs, a reușit să obțină egalitatea în fața liderei clasamentului, maestra internațională Margareta Mureșan. Același rezultat a fost înregistrat în partidele Judita Kantor — Eugenia Ghindă, Mariana Duminică — Gabriela Olteanu, Ligia Jicman — Eleonora Gogâlea, Viorica Ilie — Dana Nuțu și Lia Bogdan — Gertrude Baumstark. În singura întîlnire decisă, Angela Cabariu a cîștigat la Emilia Chiș.

În partidele întrerupte din runda a 7-a, Marina Pogorevici și-a realizat avantajul deținut la Gabriela Olărașu, iar Dana Nuțu la Emilia Chiș. Rezultatul de remiză a fost înregistrat în întîlnirile Gabriela Olteanu — Margareta Teodorescu și Eugenia Ghindă — Ligia Jicman.

În felul acesta, după disputarea a 8 runde, în fruntea clasamentului se află timișorencele MARGARETA MUREȘAN și DANA NUȚU cu 6 puncte, urmate de Ligia Jicman și Lia Bogdan 5½, Viorica Ilie 5, Marina Pogorevici 4½ (1), Eugenia Ghindă 4½, Judita Kantor, Gabriela Olărașu, Gabriela Olteanu 4, Gertrude Baumstark 3½, Mariana Duminică, Angela Cabariu, Emilia Chiș 2½, Eleonora Gogâlea 2, Margareta Teodorescu 1½ (1).

Partida Margareta Teodorescu — Marina Pogorevici s-a întrerupt a doua oară cu avantajul de un pion în favoarea ultimei.

T. NICOARĂ
arbitru internațional

AZI, ÎN CAPITALĂ, PUNCT FINAL ÎN DIVIZIA A DE JUDO

Azi, toate echipele Diviziei A de judo vor concura în sala Dinamo din Capitală. Fiecare formație va susține partidele ultimei etape a campionatului divizionar. Titlul de campioană a ediției din acest an nu poate scăpa formației Dinamo București, indiferent ce rezultat va înregistra ea în meciul-derby cu Dinamo Brașov. Cu toate acestea, confruntarea celor două garnituri dinamoviste se anunță deosebit de disputată. Dinamo București, campioana țării la ultimele 4 ediții — evoluînd și acasă —, dorește să încheie competiția pe echipe neînvinsă, chiar dacă doi dintre titularii săi — Cornel Roman și Iacob Codrea — sînt accidentați. La rîndu-i, Dinamo Brașov are neapărat nevoie de victorie pentru a se putea clasa pe locul secund, poziție pe care a deținut-o ani în șir.

Cel puțin la fel de interesantă se anunță și lupta pentru evitarea retrogradării. După calculul hîrtiei, dintre cele 4 echipe amenințate (Rapid Arad, Universitatea Cluj-Napoca, C.S.M. Pitești și Olimpia București) se pare că Olimpia nu mai are nici o șansă. În privința celei de a doua formații care va retrograda, orice pronostic ar fi hazardat.

Iată programul complet al acestei etape (în ordinea disputării meciurilor): Olimpia cu I.E.F.S. și Dinamo Brașov (partide restante), C.S.M. Pitești — Carpați Mîrșa, Olimpia — Universitatea Cluj-Napoca, I.E.F.S. — Rapid, A.S.A. Tg. Mureș — Constructorul M. Ciuc, Nitramonia Făgăraș — Politehnica Iași, Dinamo București — Dinamo Brașov.

ULTIMA ETAPĂ A TURULUI ÎN „CUPA ROMÂNIEI" LA VOLEI

● În „Cupa României" la volei sînt programate, mîine, partidele din ultima etapă. La feminin se dispută doar trei întîlniri. La Bacău, Știința primește replica formației Chimpex Constanța, la Galați, studentele de la C.S.U. vor întîlni pe Maratex B. Mare, iar Universitatea Timișoara pe Olimpia Oradea. La masculin, doar cinci partide: C.S.M. Delta Tulcea — Calculatorul București, Silvania S. Silvaniei — Petrolul Ploiești, Politehnica Timișoara — C.S.M. Suceava, Universitatea Craiova — Viitorul Bacău și Explorări B. Mare — Dinamo.

● În sala Dinamo din Capitală s-a desfășurat întîlnirea dintre echipele feminine Dinamo și C.S.U. Galați, contînd pentru etapa a X-a a „Cupei României". Practicînd un joc variat, alternînd atacurile în forță cu mingi plasate, studentele au reușit o frumoasă victorie cu 3—1 (—13, 7, 3, 7), ele rămînînd neînvinse în această competiție. Dinamovistele, deși cu multe rezerve, s-au comportat submediocru, neputînd să se ridice la nivelul adversarelor. În ansamblu, partida a fost de un slab nivel calitativ, detașîndu-se Florentina Danilescu, Maria Muscă, Elen Sander și Maria Matei de la învingătoare, respectiv Carmen Cadar. Arbitri: V. Tilcă — Craiova, I. Simulescu — București. (Gh. LAZĂR — coresp.).

● Reprezentativa feminină de volei a Bulgariei va întreprinde, săptămîna viitoare, un turneu în țara noastră, urmînd să întîlnească miercuri (la Alexandria) și joi (la București) echipa României.

DUPĂ „LĂSAREA CORTINEI"

HIPISM

Așa cum arătam în ultima noastră cronică, stagiunea hipică '79 a luat sfîrșit mai devreme decît era prevăzut, următoarea întîlnire cu trăpașii noștri urmînd să aibă loc la primăvară. Pînă atunci, socotim util ca, prin intermediul acestei rubrici, să ținem legătura cu cititorii noștri și, periodic, să discutăm unele probleme care (din lipsă de spațiu) n-au putut fi abordate la timpul potrivit. Pentru azi, cîteva cuvinte despre formațiile clasate pe locurile 2—6. După cum se știe, o performanță deosebită (dacă ținem seama de evoluțiile avute în edițiile precedente) a realizat anul acesta D. Toduță, a cărui formație s-a clasat în final pe un valoros loc 2. Surprinzător, dar meritat acest succes, D. Toduță (un driver cu nume mai puțin „sonor") dovedind o permanentă preocupare pentru realizarea unor valori cît mai bune de către pensionarii săi. Pe locul 3, A. Brailovschi, unul din „veteranii" hipodromului. Cu o formație lipsită de elemente cu „firmă" (doar „bătrînul" Epilog, primit și el de la alt grajd, pleca la începutul anului cu un record — 1:25,2 — ceva mai răsărit), el s-a aflat, totuși, după 5 reuniuni, pe locul 2, la numai o victorie de liderul (și, ulterior, campionul) G. Tănase, poziție pe care s-a menținut pînă în ziua de 7 iunie, cînd a fost întrecut de formația D. Toduță și a rămas al treilea, loc pe care, dealtfel, a și terminat stagiunea. Bun meseriaș, A. Brailovschi s-a remarcat prin grija și răbdarea cu care își aduce pensionarii la valori de vîrf, acestea fiind dublate de o bună gîndire a cursei și o frumoasă ținută în sulky. Pe locurile 4—5, I. Oană și Gv. Solcan, doi profesioniști cu vechi state pe cîmpul de curse, dar cu temperamente diametral opuse. Primul, exploziv, percutant, insistent chiar atunci cînd victoria pare compromisă (el recurge foarte des la cravașă), cel de-al doilea, calm, sobru, conducător din „mînă" (folosește mai rar cravașa), ambii avînd ca notă comună buna pregătire profesională, grija față de cal. Pe un loc (6) ce a surprins pe foarte mulți, a terminat anul acesta M. Ștefănescu, una din „mîinile" de elită ale turfului nostru. Cu un start sub nivelul cu care ne obișnuise (o singură victorie în 6 reuniuni), M. Ștefănescu nu a reușit să iasă din acest „punct mort" decît spre sfîrșitul stagiunii cînd a început să „puncteze" ceva mai decis, dar insuficient pentru a putea recupera terenul pierdut. Poate că la anul (dacă va fi mai puțin „ajutat" de condițiile programului) va reuși să dea un randament pe măsura posibilităților și talentului său.

Gh. ALEXANDRESCU

LOTO - PRONOSPORT INFORMEAZĂ

CINE JOACĂ ASTĂZI MÎINE POATE CÎȘTIGA !

● Tragerea Loto 2 de mîine, 23 decembrie, ultima de acest fel a anului în curs, vă oferă posibilitatea de a obține autoturisme „Dacia 1300" și importante cîștiguri în numerar. Încercați și dv. șansa de a vă număra printre marii cîștigători la acest atractiv sistem de joc. (Tragerea va avea loc la ora 16,30 în sala clubului sportiv Progresul din București, str. dr. Staicovici nr. 42; numerele cîștigătoare vor fi televizate și radiodifuzate în cursul serii).

● Pentru amatorii de pronosticuri sportive, concursul Pronosport de mîine constituie, de asemenea, un bun prilej de mari cîștiguri în autoturisme și bani. MAI MULTE VARIANTE JUCATE — MAI MULTE ȘANSE DE SUCCES! Nu uitați, însă, că ASTĂZI este ULTIMA ZI pentru depunerea buletinelor.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 21 DECEMBRIE 1979

EXTRAGEREA I: 1 69 43 26 45 57 46 44 52

EXTRAGEREA a II-a: 67 86 4 73 10 60 6 47 28

FOND DE CÎȘTIGURI: 670.480 lei.

LOZUL ANULUI NOU — SURPRIZA SEZONULUI !

Agențiile Loto-Pronosport și vînzătorii volanți vă așteaptă pentru a vă încerca șansele la Lozul Anului Nou — emisiune specială limitată, care beneficiază de cîștiguri suplimentare în valoare de 1.700.000 lei! Se atribuie AUTOTURISME „Dacia 1300" și „Skoda 105 S", CÎȘTIGURI ÎN BANI de 50.000, 10.000, 5.000, 2.000 lei etc. NUMAI CINE JOACĂ POATE CÎȘTIGA !

AȚI JUCAT NUMERELE PREFERATE ?

În cadrul a 5 extrageri cu un total de 42 de numere, puteți obține:

● AUTOTURISME „Dacia 1300" și „Skoda 120 L".

● 50.000, 25.000, 10.000 lei etc.

● EXCURSII ÎN U.R.S.S. sau pe ruta R.S. Cehoslovacă — R.P. Ungară.

Biletele de 15 lei participă la toate extragerile !

ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor: luni 24 decembrie a.c.

25 DECEMBRIE 1979 tragere excepțională

MAI MULTE BILETE — MAI MULTE ȘANSE DE FRUMOASE SATISFACȚII !

FOTBALUL NOSTRU POATE ȘI TREBUIE SĂ ÎNFĂPTUIASCĂ SALTUL DE CALITATE...

...apreciază tehnicienii divizionarelor A

Așteptăm, desigur, și faptele lor (mai consistente ca pînă acum) în această direcție

Cine alții decît tehnicienii principali ai celor 18 divizionare A puteau să prezinte cîteva dintre observațiile mai importante în privința sezonului 1979? Tocmai de aceea — profitînd de prezența lor la consfătuirea de lucru organizată de F.R.F. — le-am adresat trei întrebări referitoare la „stagiunea" competițională recent încheiată, ca și la perspectivele fotbalului nostru, privite sub condiția **eliminării unor deficiențe încă existente în eșalonul performanței.**

> 1. CE ÎNVĂȚĂMINTE SE DESPRIND DIN CONTACTELE CU FOTBALUL EUROPEAN ?
> 2. CARE SÎNT POSTURILE DEFICITARE LA ECHIPA DV. ȘI LA CELELALTE DIVIZIONARE A ?
> 3. CE-I LIPSEȘTE MAI MULT FOTBALULUI NOSTRU ?

GHEORGHE CONSTANTIN (Steaua)

1. Cred că în nici un sezon nu s-au realizat, mai cu seamă pe planul competițiilor de club, acumulări de calitate ca în trecuta stagiune de toamnă. A crescut experiența jucătorilor, rigorile tactice au fost mai bine suportate, mai cu seamă obligațiile marcajului. Principalul învățămînt, îndeosebi pentru echipa noastră, rămîne acela că în partidele de mare importanță nu-ți este permisă nici o clipă de relaxare, de neconcentrare. Iar stăpînirea de sine, forța de a-ți struni nervii apare ca o altă condiție a succesului.

2. Posturile deficitare ale fotbalului nostru sînt în general: fundașii laterali și atacanții.

3. Ca să facă alți pași, fermi, în afirmarea internațională, fotbalul nostru trebuie să dobîndească o mai mare constanță în performanțe. Condiția ține de ceea ce subliniam mai sus: pregătire fără îndulgențe și susținerea fiecărui meci fără nici o menajare sau momente de pauză, de relaxare. Aceste momente de cădere ne-au costat, dealtfel, multe calificări.

VALENTIN STĂNESCU (Universitatea Craiova)

1. Cupele europene au evidențiat faptul că forța fizică a jucătorilor noștri nu este încă la nivelul fotbalului modern. Nu jucăm în același ritm, alert, pe tot parcursul unei întîlniri. Condiția psihică este, de asemenea, deficitară, în special la meciurile susținute în deplasare, ca și în situațiile în care se impune o concentrare maximă pentru rezolvarea unor momente de vîrf ale jocului. Cazul lui Cămătaru, care a ratat lovitura de pedeapsă, în partida retur cu Borussia.

2. La echipa noastră, postul deficitar este acela de extremă stîngă. Nu pot să-mi dau părerea în privința celorlalte echipe divizionare A.

3. Ordinea, disciplina și dăruirea în joc, în procesul de instruire și în viața particulară lipsesc, după părerea mea, cel mai mult fotbalului nostru.

ANGELO NICULESCU (Dinamo)

1. Confruntările din cupele europene au constituit noi prilejuri de testare a posibilităților noastre. Am avut ocazia să ne întîlnim din nou cu cîteva din particularitățile fotbalului modern, cu trăsăturile cele mai noi. Au fost destule lucruri de reținut. Trebuie să le alegem pe cele care se potrivesc cel mai bine jucătorilor noștri, lotului pe care-l avem la dispoziție, elemente care să fie însușite ulterior printr-o pregătire adecvată. Pentru aceasta este nevoie și de o concepție corespunzătoare din partea jucătorilor în procesul de pregătire și în meciuri.

2. La Dinamo, posturile descoperite au fost: portarul, fundașul dreapta și atacantul lateral, jucătorul care trebuie să pătrundă nu numai perpendicular pe linia suprafeței de pedeapsă.

3. Printre principalele necesități aș aminti contactele internaționale, publicitatea internă și, mai ales, externă. Sînt destule echipe bune în Europa, dar sînt și foarte bine cunoscute. Și cartea de vizită, bine popularizată, contează foarte mult în psihologia unei întîlniri.

FLORIN HALAGIAN (F.C. Argeș)

1. Din contactele cu fotbalul european de înaltă performanță reiese că echipele noastre trebuie să mai cîștige în experiență și forță de joc spre a se afirma deplin. Calea de a progresa în continuare este, după opinia mea, asigurarea unui calendar internațional de certă calitate, cu adversari puternici. Or, la acest capitol, în afara jocurilor oficiale, sîntem încă în suferință.

2. Pentru echipa noastră, principalele „urgențe" sînt un apărător, un mijlocaș și un atacant. Nu mă pot pronunța pentru celelalte divizionare A.

3. O și mai precisă stabilire a relațiilor dintre principalii factori ai activității fotbalistice, deci o perfecționare a regulamentului acestei activități.

VIOREL MATEIANU (F.C. Baia Mare)

1. Sportivitatea fotbalistului european face parte integrantă din ideea de joc a echipei. Încrederea nestrămutată a jucătorului în ideea tactică a echipei, dusă, dacă vreți, pînă la limita absurdului, pînă în ultimul minut de joc. Arbitrajele sînt net diferențiate față de cele din campionatul nostru, sînt mult mai exigente. Această manieră îi surprinde nu numai pe jucătorii noștri, dar și pe spectatori, ca și pe toți ceilalți factori. La toate echipele străine se vede clar existența unei concepții, bună sau mai puțin bună, în timp ce la noi multe echipe joacă la... noroc.

2. La F.C. Baia Mare posturile deficitare sînt cele de portar și vîrful central stînga, care, la noi, se confundă cu realizatorul echipei. În eventualitatea unui obiectiv european s-ar simți nevoia unui coordonator și a unei extreme. La celelalte divizionare A se găsesc cu greu cei 11 titulari, rezervele fiind de valoare și mai scăzută. Toate echipele ar trebui să dispună de un lot de 20 de jucători de apropiată valoare, după modelul Universității Craiova, formație care nu resimte absența unor titulari.

3. Nu avem un antrenor care să aibă concepție și metodă proprii, cu care să se încerce formarea unei echipe puternice pentru calificarea la C.M. din Spania. Așa cum este, de exemplu, Bela Karoly la gimnastică.

VIOREL TÎLMACIU (Jiul)

1. Că fotbalul european și cel al „marilor puteri" fotbalistice, în special îmbină armonios calități fizice deosebite, procedee tehnice variate și sisteme tactice specifice. Și calitatea cea mai importantă, după opinia mea, „agresivitatea" cu care este tratată orice acțiune, de atac sau de apărare, calitate ce trebuie să o imprimăm necondiționat jucătorilor noștri.

2. Mijlocașii de creație și centrul înaintaș. Cînd se vor retrage din activitatea competițională fotbaliști ca Dobrin, Dumitru și Iordănescu, „mijlocul" echipelor noastre va deveni mai sărac pe o anumită perioadă, în special în privința inteligenței în joc.

3. Disciplina în afara terenului de joc și disciplina tactică de joc. Și ne mai lipsește ceva important, la bază: tehnicieni de o deosebită... tehnicitate, compleți, care să-i învețe pe cei mici fotbalul total, nu numai rezistență fizică. Să nu uităm că sînt atîtea școli de fotbal fără foști fotbaliști la „catedră". !

FRANCISC ZAVODA (A.S.A. Tg. Mureș)

1. Jocurile echipelor noastre de club în competițiile europene au dovedit că fotbalul românesc este pe un drum bun. Cred că principalele învățăminte, principalele cîștiguri sînt: o mai bună rezistență în regim de viteză — datorită acestei perfecționări trecerea din apărare în atac și invers se efectuează mai corect și mai rapid, jucătorii rezolvă sarcinile posturilor pe care se află la un moment dat; s-a ajuns la o destul de bună tehnică în regim de viteză.

2. Portar, fundaș central, aripă dreapta — iată posturile deficitare la echipa noastră.

3. Disciplină sporită în muncă, seriozitate și dăruire pentru acest frumos sport din partea factorilor esențiali: jucători, antrenori, conducători. Cine nu iubește cu pasiune fotbalul n-ar trebui să continue activitatea !

TRAIAN IONESCU (Sport Club Bacău)

1. La nivelul cluburilor nu sîntem, în prezent, sub valoarea fotbalului european.

2. Bagajul de cunoștințe și posibilitățile de exprimare ale jucătorilor care acționează ca extreme și fundași sînt insuficiente. Rezolvarea acestei situații o văd intervenind, pe de o parte, pe calea îmbunătățirii selecției; pe de altă parte, prin adaptarea corespunzătoare a conținutului instruirii.

3. Mobilitatea și duritatea jucătorilor, care acționează în față, sînt insuficiente pentru nevoile fotbalului actual. Lipsuri importante se manifestă și pe planul mentalității jucătorilor. După mine, mentalitatea trebuie subordonată competiției, iar cine acceptă această activitate și o practică nu trebuie să considere așa ceva un sacrificiu.

MARCEL PIGULEA (Chimia Rm. Vîlcea)

1. Am învățat mai bine ce înseamnă: organizare la nivel de cluburi; angajament la joc, pe tot parcursul meciului, indiferent de rezultat; tehnica în regim de viteză.

2. Sînt deficitare posturile de fundaș dreapta, fundaș central de marcaj și înaintaș central.

3. Contacte mai dese la nivel de cluburi cu echipe din țările cu fotbal avansat; mai multă încredere și dăruire pentru valorificarea deplină a calităților native cu care sînt înzestrați fotbaliștii români: viteza de joc.

CONSTANTIN TEAȘCĂ (F.C.M. Galați)

1. Trebuie insistat ca în permanență să avem contacte internaționale. La toate nivelurile de loturi (elevi, copii, juniori, seniori), la toate echipele competiției de elită. Astfel înțelegem mai bine „marketingul", această prospectare a competitorilor, dar și stimulentul de a fi competitivi pe plan european și mondial. Numai că nu trebuie, sub nici un chip, sacrificat campionatul, amînînd pentru protagoniști etape, întrucît doar respectîndu-l devii constructiv, eficient, puternic.

2. Mai întîi că la F.C.M. Galați nu avem decît două categorii de posturi: jucători portari și jucători de cîmp. De ce? Fiindcă fotbalul de astăzi, care-și bazează ineditul pe ORGANIZAREA DE JOC, are nevoie de jucători care atacă și apără, care construiesc și finalizează, și nu de fundași, mijlocași, înaintași (posturi create de vechile sisteme de joc). Astăzi, cea mai bună apărare este de a avea balonul și asta este posibil dacă toți, dar absolut toți jucătorii sînt disponibili permanent, continuu. Și invers, în atac, în ofensivă, să posezi balonul, să-l faci să circule pentru a dezechilibra, a elimina succesiv adversarii și a marca goluri cu toți jucătorii disponibili în acțiunea de finalizare. Celelalte echipe divizionare sînt preocupate de a fabrica jucători pe posturi, jucători care, de cele mai multe ori, joacă numai într-un sens.

3. ECHIPE? Fotbalul este un joc colectiv și chiar dacă are mari individualități — chiar „eroi" — el rămîne, totuși, un sport de ECHIPĂ; oricum, mult mai mult decît un individ care se naște, răsare din echipă. Dar trebuie înțeles o dată că ECHIPELE se construiesc de MARI CONDUCĂTORI. La noi, ceea ce se schimbă sînt jucătorii și antrenorii.

MIRCEA RĂDULESCU (Sportul studențesc)

1. Strădaniile F.R.F. de revitalizare a activității fotbalistice încep să dea roade. Lucrul cel mai important mi se pare eliminarea treptată a stării de supraapreciere a unor adversari, fapt care ne-a creat de-a lungul anilor mari dificultăți. Progrese s-au înregistrat și pe planul jocului. Ne lipsesc însă o serie de elemente care influențează direct rezultatele. Mă refer la preluarea sau cedarea voită a inițiativei, după necesități; la siguranța acțiunilor din fața porților pe întreaga durată a jocului; la menținerea echilibrului nervos. Noutățile tehnico-tactice sînt legate de limbajul comun, adică de gradul înalt de perfecțiune cu care jucătorii efectuează componentele elementare ale fotbalului. Iată și cîteva exemple: marcajul cu scopul de a reduce la zero șansele de infiltrare a adversarului, demarcarea pe zone libere, eliminarea execuțiilor tehnico-tactice fără efect practic.

2. În echipa noastră avem deficitară funcția de creație, de concepere a acțiunilor de atac, funcție pe care căutăm să o realizăm prin contribuția mai multor jucători. În privința celorlalte echipe, nu am o părere suficient de calificată.

3. După mine, fotbalului nostru îi lipsesc la ora actuală: contacte internaționale la toate nivelurile; măsuri concrete și eficiente pentru o îmbunătățire de fond a muncii la eșalonul copii și juniori; consecvență în aplicarea unor măsuri sau indicații.

ION CIRCIUMĂRESCU (F.C. Scornicești)

1. Cred că un principal învățămînt este acela al unei mai eficiente adaptări la fotbalul atletic, în forță, practicat de echipele de înaltă performanță. S-a văzut, de asemenea, că experiența, capacitatea de abordare a partidelor cu mare miză, în condițiile exprimării mai apropiate de potențialul real, a crescut și ea. Posibilitatea de a ajunge cît mai aproape de ștacheta marilor întreceri internaționale este facilitată prin perfectarea cît mai multor jocuri cu adversari puternici, posibilitate care ar trebui să existe chiar și pentru echipele clasate în a doua jumătate a clasamentului.

2. „Libero" și mijlocaș de acoperire.

3. Curajul în atac rămîne o mare doleanță a creșterii calitative a fotbalului nostru. Trebuie să îndrăznim mai mult, să credem mai mult în forțele noastre. De asemenea, eliminarea acelor momente statice, de apatie, care apar atît de des, nu numai cînd o echipă conduce, și chiar cînd este condusă. Trebuie — cred eu — stimulată lansarea juniorilor, trebuie făcut mai mult pentru ambiționarea foarte tinerilor jucători.

ION IONESCU (Politehnica Timișoara)

1. Mobilizarea totală pentru victorie, rezultat al unei „motivații" optime, declanșează resurse fizice foarte ridicate, creează relații tactice inedite (neobișnuite pentru noi), ca de exemplu: interferența continuă a zonelor-posturilor, pressingul-marcajul, susținerea multiplă a omului cu mingea. Suplinirea, replierea cu pressing dinamizează tehnica, filtrează procedeele tehnice în sensul unei stricte condiționări tactice, concentrează îndeosebi atenția jucătorilor, realizează acea atît de invidiată „stare de competiție". Așa ceva ne-a arătat în ultimul timp fotbalul avansat.

2. Deficitare sînt posturile de portar, fundaș lateral stînga și extremă stînga. La noi, la „Poli", mai este vorba și de posturi pe care va trebui să le acoperim într-un timp mai scurt: un fundaș central și doi mijlocași.

3. În fotbalul nostru, încercăm să obținem certe calități exclusiv pe cale metodică. E greu de spus dacă se va reuși în acest fel.

LEONID ANTOHI (Politehnica Iași)

1. Am văzut progresele înregistrate pe planul tehnico-tactic, aproape de nivelul european, circulația om-minge a crescut, s-a îmbunătățit dublajul. Am constatat însă, în continuare, lipsa de fermitate și angajament la echipele noastre, viteza de joc redusă, fără acele accelerări în zona de finalizare. De asemenea, marcajul nu se face pe întreaga durată a partidei de către toți jucătorii. Cel mai supărător aspect a fost însă iresponsabilitatea unor jucători, fapt ce a influențat direct rezultatul în unele partide (cazurile Stoica, Ștefan, Cămătaru).

2. Fundașii laterali, aproape la toate divizionarele A.

3. Tehnica de joc în condiții cu adversar; lipsa de angajament și fermitatea în organizarea ambelor momente ale jocului; contacte mai frecvente cu elita fotbalului mondial; disciplina jucătorilor, atît în teren cît și în afara lui.

ȘTEFAN COIDUM (C.S. Tîrgoviște)

1. Putem fi mult mai competitivi pe plan european dacă îndrăznim mai mult. Exemplul cel mai recent: Universitatea Craiova, care, în dubla confruntare cu Borussia Mönchengladbach, din Cupa U.E.F.A., a fost la un pas de o mare performanță, aceea de a elimina pe actuala deținătoare a trofeului. Jucătorii noștri trebuie însă să se concentreze mai mult la finalizare. Se ratează exagerat de mult chiar în meciurile susținute pe teren propriu, așa cum s-a întîmplat și cu Dinamo în meciul cu Eintracht Frankfurt, cînd, cu mai multă concentrare, calificarea putea fi decisă încă de la București. Deci, o permanentă preocupare în antrenamente pentru faza de atac.

2. Și la C.S. Tîrgoviște, și la celelalte echipe marile probleme rămîn fundașii laterali și mijlocașii. Jucătorii din aceste compartimente — mai cu seamă mijlocașii — nu au capacitatea să rezolve sarcinile duble, de atac și apărare.

3. Neseriozitatea cu care jucătorii privesc procesul de instruire este marele handicap al fotbalului nostru. Concret, antrenamentul invizibil este ca și inexistent. Jucătorii noștri nu participă conștient la antrenamente.

TEODOR POP („U" Cluj-Napoca)

1. Contactul anual al „ambasadoarelor" noastre le-a înlesnit acestora un sensibil progres, permițîndu-le să se debaraseze, în bună măsură, de complexul de inferioritate; ceea ce înseamnă foarte mult într-un fotbal, cum este al nostru, destul de darnic în elemente dotate.

2. Portar, cuplul fundașilor centrali, fundaș stînga și extremă stînga (!).

3. Permanentul contact cu echipele mari, prin absolut toate formațiile noastre, singurul în măsură să confere o maturitate competițională.

ȘTEFAN CZAKO (Olimpia Satu Mare)

1. Din ce am văzut prin intermediul televiziunii, am înțeles că trebuie să abordăm cu mai mult curaj jocurile internaționale, să eliminăm complexul de inferioritate, teama față de un adversar cu o carte de vizită mai cunoscută. Angajamentul total, dăruirea trebuie să fie subordonate mai mult concepției de joc, aplicării ideii tehnico-tactice preconizate.

2. Mă voi rezuma să spun doar despre echipa mea: ea duce lipsa unei extreme și a vîrfului de atac, adică a principalilor oameni de gol.

3. Marea carență: tempoul lent de joc. Trebuie să jucăm mai repede, mai în viteză.

VALERIU NEAGU (Gloria Buzău)

1. Este în afara oricărui dubiu că fotbalul nostru a înregistrat un salt în ultima vreme și semnificative în această privință sînt rezultatele înregistrate în fața unor echipe de club foarte bine cotate. Subliniez însă că acest salt este deocamdată insuficient de convingător. Jucătorilor noștri continuă să le lipsească în confruntările internaționale „tupeul", curajul, atuurile pe care le etalează echipele cu firmă.

2. Echipei pe care o pregătesc în prezent îi lipsește cel mai mult un fundaș central de acoperire, un coordonator — jucătorul lucid și inventiv, care să dirijeze inspirat acțiunile ofensive — și un vîrf de atac, prin dispariția din acest post a lui Stan. Din păcate, din cîte cunosc eu, nici alte echipe nu au atacanți percutanți, aceasta fiind o deficiență de fond a fotbalului nostru.

3. Întrebarea e legată de prima: Fotbalului nostru îi lipsesc... fotbaliștii cu personalitate. Din această cauză, atunci cînd joacă în deplasare sau peste hotare randamentul lor este cu 50 la sută mai mic.

Într-o încercare de a sintetiza răspunsurile, mai degrabă de a accentua acele opinii și sugestii care apar mai des, ajungem la următoarele observații:

a). În privința rezultatelor calitative ale contactului cu fotbalul european, produs într-o măsură mult mai mare în sezonul de toamnă al anului competițional 1979, majoritatea antrenorilor remarcă cîștigurile echipelor noastre, ceea ce este o realitate. **Mulți dintre ei nu neglijează, pe bună dreptate, DIFERENȚELE CARE MAI EXISTĂ ÎN DEFAVOAREA FORMAȚIILOR NOASTRE,** pornind de la pregătirea fizică (mai cu seamă sub raportul **rezistenței fizice și al forței**) și pînă la arbitraj (care, cum se știe, a arătat și el diferențe nete de optică și grad de severitate). Să remarcăm gradul mai ridicat de critică manifestat de antrenorii echipelor participante la cupele europene. **Ceea ce arată că aceștia au suportat, pe pielea lor — ca să spunem așa — diferențele gradului de pregătire și de calități (individuale sau de ansamblu) dintre formațiile proprii și redutabilele echipe pe care le-au intîlnit.** Ca o idee de ansamblu, se impune sublinierea că o stagiune ceva mai darnică în satisfacții, cum a fost aceasta, din toamnă, la capitolul „cupe europene", este generoasă și sub raportul ideilor ce le oferă, al sugestiilor, ca să nu mai vorbim de rolul său stimulator în performanțe mai înalte.

b). Posturile deficitare rămîn — așa cum, dealtfel, se știa — în principal cele de **FUNDAȘI LATERALI** și, în general, de **ATACANȚI.** Simptomele le-au furnizat situațiile unora dintre loturile reprezentative, care s-au arătat uneori total descoperite pe aceste posturi. Semnalul de alarmă obligă la eforturi speciale de detectare, promovare și pregătire pe aceste posturi. Să sperăm că și perioada aceasta, dintre sezoane, va alimenta cu elemente dotate și de perspectivă posturile în suferință.

c). În privința lipsurilor care mai persistă în fotbalul nostru, capitol larg și complex, **foarte mulți tehnicieni reclamă, pe bună dreptate, O NETĂ ÎMBUNĂTĂȚIRE A PARTICIPĂRII SPORTIVULUI LA ÎNTREG PROCESUL DE PREGĂTIRE, O MAI SĂNĂTOASĂ MENTALITATE DESPRE VIAȚA PERSONALĂ ȘI O SUPERIOARĂ ANGAJARE ÎN COMPETIȚIE.** Contactele cu echipe puternice, într-adevăr prilejuri de perfecționare, sînt amintite ca mijloace de ridicare calitativă a fotbalului; după cum nu sînt neglijate nici aspectele organizatorice ale activității fotbalistice (mai cu seamă reglementarea pe baze și mai eficiente a raporturilor dintre factorii esențiali ai activității). **În fine, dar nu în ultimul rînd, problema activității copiilor și juniorilor, a capacității profesionale a antrenorilor de la acest eșalon, a lansării tinerelor elemente,** este menționată ca sursa unei permanente îmbogățiri a fotbalului nostru cu jucători tineri, practicînd fotbalul modern la cei mai înalți parametri. O sursă insuficient exploatată...

Sînt doar cîteva teme de meditație oferite de rîndurile de mai sus. Acțiunea de ridicare calitativă a fotbalului nostru pe o treaptă și mai înaltă comportă însă și soluționarea altor numeroase aspecte, care frînează încă afirmarea celui mai popular sport de la noi în marea performanță. Vacanța de iarnă poate și trebuie să fie un bun sfetnic și un aliat, înaintea reluării, în prima jumătate a lunii ianuarie 1980, a activității de pregătire, factor determinant al succesului în importantul an competițional care urmează.